

moravčah**, okr. Celje; pri Sv. Petru**, okr. Gornja
dgonja; v Maribergu**.

Dne 19. januarja v Ormožu (svinjski sejem); v
dgonji**.

Dne 20. januarja v Ernovžu*, okr. Lipnica;
Sv. Lenartu v Slov. gor.**; na Malih Rodnah**, okr.
gatac; v Bučah**, okr. Kozje; na Ptuj (sejem s konji,
redom in ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji),
okr. Kozje.

Dne 21. januarja v Gradcu*; v Tahrarjih**, okr.
lje; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem).

Dne 22. januarja v Moziju**, okr. Gornji grad;
Bizelskem** okr. Brežice.

Dne 23. januarja v Brežicah (svinjski sejem).

Za vinogradnike. Sadjarska in vinogradniška
želna šola v Mariboru priredi od 3. do 8.
čana tečaj za dela v kleti (Kellerwirtschaft).
o temu vidi v današnjem inzeratu!

Umor pri sv. Janžu dr. p. Že v zadnji šte-
ki smo poročali o grozovitem umoru, katerega
Zg. lev je bil posestnik in krčmar g. Franc Katz

Loki pri sv. Janžu. Kar verovatno nismo mogli,
bi bilo to mogoče, da bi mogel ta trezni,
rni mož, ki je bil pravi vzor-gospodar, tako
srečno končati. In vendar je res! Kravni do-

dek se je zgodil približno tako-le: Na nesrečni
sopopivali v Maherjevi gostilni razni gosti, med
imi tudi zakonska Franc in Alojzija Katz. Ta

sta se peljala približno ob 6. uri zvečer
mu. Katz pa ni ostal doma, temveč se je
bil z Henrikom Hrabušek zopet nazaj v Ma-

rjevo krčmo. Tam je bil zdaj tudi neki Dugov-
nik, ribič v Mariboru in njegov brat, cugfirer
dlesnik. Med Katzom in Dugovnikom se je

el prepil. Medtem je potegnil Podlesnik svoj
jonet in dejal, da bode Katza umoril, češ da

mu zato itak ne more ničesar zgoditi;
večjem feldebel bode postal. Vrgel je Katza

il pod mizo. Potem so drugi ljudje nasprotnike
mirili. Ali kmalu potem sta Dugovnik in Pod-

lesnik zopet prepil pričela; Podlesnik je vrgel
tza nato na cesto. Vsled tega je ta enkrat

revolverja ustrelil. Dugovnik je imel nož in
gostilničarjevo hčerko kmalu težko ranil.

to sta Dugovnik in Podlesnik odšla; Katz pa
še dva-ali trikrat v tla ustrelil. Nato sta

letela omenjena dva nazaj. Dugovnik je skočil
nekega Kobecka, kateri je branil gostilni-

sko hčerko pred napadi. Katz je bežal, ali
dlesnik je tekel za njim, ga podrl na tla in

pričel obdelavati z bajonetom. Par minut
zneje so našli Katza mrtvega. Dve težki rani

imel na hrbtu, eno pa v želodcu. Brezsrčni
ilec je zbežal s svojim bratom, ali roka pra-

te jih bode že dosegla. Ukradla sta tudi Katzu
velok in klobuk. Katz je bil eden najuglednej-

ne. a mož ptujske okolice. Bil je pravi poštenjak
itev vrli gospodar, kakor jih je malo. Vsa okolica

za-luje za njim. Naj bodi tej nesrečni žrtvi po-
povjanih morilcev zemljica lahka. Pokojnik za-

va-išča celo vrsto nepreskrbljenih otrok. — Poroča
ede nam, da so cugfirerja Podlesnika že dobili

za- zaprli. Katz je imel pri sebi 1600 K, ki so
za- večidel zmanjkale. Morilca sta torej tudi

pri-pala.

1.400 kron izgubil je pri neki veselici lesni
govec Kaučič v Zg. Radgoni. Denar je našla

ic. letna hčerka orožniškega stražmojstra gosp.
om utnik.

Napadli so pijani pijonirji voznika Vončina
avila Bregu pri Ptuj in ga težko ranili. Taki

dli-balinski napadi so tembolj obsoditi, ker trpijo
se sed njih tudi drugi pošteni vojaki. Kajti stro-

tiri ost vojaške oblasti zadene potem vse.

Zopet uboj. Kam vodi grozovito podivjanje
ru. aše ljudstvo? Vsak dan se že lahko poroča o

akšnem uboju ali umoru. Učitelstvo in du-

pra-ovščina, brigajte se vendar za božjo voljo za

vil. podivjanje. Vaša dobra vzgoja bode ljudstvo

šč pomagala nego vse prvaško politikanje.

ne 26. p. m. so popivali fantje v Vandovi

čmi v Ciglencih (blizu kraja, kjer je bil ne-

rečni Katz umorjen). Pri temu so se stepli

aradi deklet. Posestnikov sin Franc Klemenčič,

z je bil že več mesecev v ječi, je napadel fanta

latijo Jug s težkim nožem in ga tako težko

unil, da je ta drugi dan umrl. Morilec je po-

egnul.

Volkeve so opazili na posesti grofa Zichy

Belatinczu, kakih 5 ur od Radgone. Lovcem

je tuje posrečilo enega ustreliti.

Potovalna predavanja o perutinarstvu na

rednjem in Spodnjem Štajerskem. Da se bodo

otovalna predavanja o perutninoreji vršila in-

tenzivneje, se je srednji odbor c. kr. kmetijske
družbe v svoji seji 2. julija t. l. izrekel za predlog
perutninorejskega odseka in naprosil gospode
Armina Arbeiter, upravitelja deželne bolnice
za umobolne v Feldhofu pri Gradcu, Otmarja
Maldeghem, graščaka v Falkenhofu pri An-
dritzu in Janeza Pechany, upravitelja de-
želne hiralnice v Schwanbergu, naj prirejajo na
podlagi Arbeiterjeve knjižice, in na vsa-
kokraten poziv načelstva kmetijske družbe po
raznih krajih Srednje in Spodnje Štajerske po-
tovalna predavanja o perutninoreji. Zato prosimo
vse cenjene podružnice kmetijske družbe naj
blagovoljijo osrednemu odboru naznaniti svoje
želje, naj se ta ali oni teh gospodov knjim pošlje
in predava o perutninoreji. Omenjamo še, da
sta gospoda upravitelja Arbeiter in Pe-
chany na razpolago le ob nedeljah in pra-
znikih.

Bela zastava je visela od 25. do 28. p. m.
raz sodniškega poslopja v Konjicah. Dokazala
je, da ni nobenega jetnika zaprtega. Ta redki
slučaj se je zgodil tekom zadnjih 50 let štirikat.

Umrl je v Šoštanju g. Karl Breschnig, go-
stilničar in mesar. Pokojnik je bil vedno zvest
naprednjak in splošno spoštovan. Naj počiva
v miru!

Iz Koroškega.

„Svoji k svojim!“ Čudna so božja pota...

Prvaški „Š-Mir“, gotovo eden najpodlejših listov,
kar jih poznajo slovenske pokrajine, pričel je

jamrati in jokati, kakor joka hudobni paglavci
pod palico očetovo. Kaj se je zgodilo? No, nič

posebnega. Znano je, da je „Š-Mir“ in z njim
vsa njegova čedna stranka kranjskih privandrac-

cev vedno širila le hujskarijo. Edino načelo
prvaštva na Koroškem je bilo: boj do noža

proti koroškim Nemcem! Prazne besede v tem
oziru seveda niso pomagale. Ljudstvo posluša

sicer iz dolgega orglarja Grafenauerja ali žup-
nika Ražuna, ali od tega poslušanja nimajo pr-

vaški žepi ničesar. Kaj pomaga vso ploskanje
in odobravanje, ako stiska ljudstvo svoje groše

in jih porabiraje za se nego za prave? Pr-
vaška politika pa je vendar navadni „kšeft“, in

geslo te politike je stara beseda: „Za denar
ti dušo svojo prodam“. Torej denar, denar,

denar, kako dobiti denar? Na kakšni način —
tako so se povpraševali prvaki — bi zamogli

„dobro slovensko ljudstvo“ tako daleč navduše-
vati, da bi nam svoje krvave krajcarje podelilo?!

In iznašli so sredstvo, ki se glasi: „Svoji k
svojim!“ S tem geslom so hoteli doseči, da bi

tisti zaslepljeni slovenski kmetje, ki slišijo travo
rasti, neshi svoj denar le prvaskemu trgovcu in

mu odkupavali slabo blago za drage kronice, da
bi dohajali edino k prvaskim odvetnikom, ki

znajo tako lepo računati, kakor pobožni gospod
dr. Breje. „Svoji k svojim“ so vpili in si mislili:

Tvoje k mojim... Koroški Nemci seveda tudi
niso na glavo padli. Oni niso tako neumni, da

bi nastavili levo lice, ako dobijo na desno klo-
futo. Zato so odgovorili na to izzivanje z edna-

kim orodjem. In glej, zdaj je „Š-Mir“ v zadregi.
Kajti resnica je, da živi pretežna večina sloven-

skih trgovcev večidel od nemških ali Nemcem
prijaznih ljudi, — da bi morali prvaki advo-

kati zopet na Kranjsko romati, ako bi jim Nemci
ne dali zaslužka, — da je vso gospodarstvo

med Nemci in Slovenci na Koroškem tesno
zvezano in da profitirajo od tega le ali večidel

le — Slovenci. Zdaj, ko so „Š-Mirovci“ padli
v isto jamo, katero so naprednjakom kopali,

zdaj vpijejo po državnemu pravdniku in policiji.

Pa jim ne bode nič pomagalo. Naprednjaki in

Nemci so na vedno istem stališču: Prijateljstvo,

skupno gospodarsko delo za napredne pametne

Slovence! Kranjski hujskači pa nazaj čez Kara-

vanke!

Prava beseda. „Freie Stimmen“, glasilo

poštenih koroških Nemcev, piše v svoji zadnji

številki tako-le: — „Nam niti v glavo ne pade,

da bi pričeli bojkotno gibanje proti koroškim

Slovincem, ki hočejo z Nemci v miru živeti.

Pač pa smo resno pripravljeni, da nastopimo

proti kranjskim hujskačem, ki

pridigujejo sovraštvo proti Nem-

cem, ki pa vendar hočejo od Nem-

cev živeti!“ To je prava, poštena beseda,

kateri se mora pridružiti tudi vsak napredni

Slovenec!

„Freie Stimmen“ so v zadnjem času par-
krat pisale, da pošten Nemec ne sme podpirati
„Š-Mira“ in njegove pajdaše. Zato jih je dr.
Breje, pobožni gospod, ki kadi cigare, kadar
sreča duhovnika z Najsvetejšim, naznanil sodnji.
Pa iz te moke ni nič kruha. Brejček je pogorel
in vsa Koroška se smeje tem ljudem, ki hočejo
za se prostost, za druge pa jarem. Svoji k
svojim, hahaha!

Duhovniki? Ako jih po njih suknjah sodiš,
so to res duhovniki. Ali ako jih po njih obna-

šanju in nastopanju sodiš, potem ne zaslužijo
tega lepega imena. Na kolodvoru v Celovcu se

je te dni zopet — to ni prvokrat — prigodilo,
da je pričel neki prvaki črnosuknež rogoviliti

in uradnike psovati, ker so ti v službenem
nemškem jeziku govorili. Cerkvena oblast, ali

ne vidiš tega? Tako postopanje opravičuje klic:
vera je v nevarnosti...

Zaprli so v zg. Beli ogrskega trgovca V.
Reicha. Mož je mislil, da sme tudi pri nas go-

ljufati, kakor smejo to na Ogrskem najvišji
gospodi.

Sreča. V Malem St. Paulu je imela neka
vžitkarica pri mrliču stražo. Ob polnoči bi smela

domu iti. Ali izjavila je, da hoče do zutraj pri
mrliču ostati. Ko je zutraj domu prišla, izveda

je, da se ji je podrl strop. Ko bi šla ob polnoči
domu, bi bila gotovo ubita.

Debela svinja. Posestnik Adolf Pichler v
Sachsenburgu je prodal te dni svinjo, ki je teh-

tala čez 400 kil.

Po svetu.

Velikanski potres v spodnji Italiji, o kate-

rem smo poročali že v zadnji številki našega
lista, imel je še veliko več žrtvev nego se je naj-

prve mislilo. Danes se lahko reče, da je več
kakor 200.000 oseb izgubilo v potresu svoje

življenje. Vsa spodnjo-italijanska mesta ležijo v
razvalinah, med katerimi se opazuje stotere mr-

liče. Smrad je že velikanski. Od lakote stekli
psi hodijo okoli in napadajo mrličje. S streli se

jih mora pregnati. Tudi je že prišlo dovolj ro-
parskih skupin, ki hočejo nesrečo v svoj dobi-

ček porabiti. Prišlo je že do ostrih bojov z
roparji in vojaki. Kralj in kraljica sta došla na

lice mesta in si ogledala nesrečo. Grozno je
divjalo morje, ki se je vtilo v mesto in uničilo

mного bark. Po vsem svetu se nabira za ne-
srečne žrtve, posebni vlaki jim prinašajo hrane

in obleke. Vprašanje še ni odločeno, je-li naj se
razrušena mesta na istem kraju iz novega se-

zida ali ne.

Kaj naj vzame kmet v poštev,
predno se loti uporabe umet-

nih gnojil?

Ko sem se pred kratkim vozil z nekim
tujcem skozi vas S..., ki je v bližini

Ptuja, me vpraša tujec, ko je zagledal na nekem
dvorišču poln voz umetnega gnojja: „Kako je to

mogoče, da se vaši kmetje poslužujejo tudi
umetnih gnojil, a imajo pri tem povsem zane-

marjena gnojlišča?“

Čudil se je, ko je videl, da je gnoj navadno

po celem dvorišču raztepen ali pa nakupičen

kje na znižnem prostoru pod hlevskim kapom,

kjer ga deževnica izpira in da puste naši kme-

tje mirno gnojnico odtekati v cestne jarke, poleg

pa umetna gnojila kupujejo. Res se zanimajo

naši kmetje za umetna gnojila od dne do dne

bolj, ker so se prepričali o njih hasnovitosti.

Mnogo jih je pa, ki štejejo sicer precejšnje svote

na leto za različna, umetna gnojila; pri vsem

tem pa imajo svoja gnojlišča urejena prav naza-

dnjaško. Čeravno bi ne mogli shajati brez ume-

tnih gnojil, bi jim vendar ostal marsikateri groš

v žepu, če bi pravilneje ravnala s hlevskim

gnojem.

Ako računamo, da velja 1 hl gnojnice, re-

cimo, samo 15 v in če si predočimo ono število

hektolitrov gnojnice, ki zgrinejo vsako leto v

potok ali cestni jarek, lahko vidimo, kako ve-

lika potrata je tako ravnanje z gnojem.

Nesmisel je torej ob enem izdavat denar

za umetna gnojila in ga ven metati v obliki

gnojnice.

Kmetje si naj pred vsem pravilno uredi

svoja gnojlišča, saj se ti izdatki v kratkem izpla-

čajo. V gnojišču se zrcali gospodar. Gnojišče naj bode sicer blizu hleva, a kapnica naj ne pada nanj; ravno tako se ne sme stekati nanj deževnica, ki se v obližju zbira. Ono naj ima ugoden dovoz in izvoz in naj ne bode preveč solnčnim žarkom in vetru izpostavljeno. Odločiti mu je torej, kjer je le mogoče, senčno in napram vetru zavarovano stran dvorišča. Obsenči in zavaruje proti vetru se pa lahko tudi, ako se v primerni daljavi drevesa nasade.

Da se gnojica ne izgublja, morajo biti tla gnojišča nepredorna. V ta namen zadostuje že, ako se tla precej na debelo z gnilo ali ilovico zapahajo. Dobro je tudi, ako se še površ s ka menitlaka, a neobhodno potrebno ni.

Razven tega mora imeti vsako gnojišče primerno veliko, nepredorno, najbolje cementno jamo, kjer se zbira gnojica. Komu je že to odveč, najgizvame vsaj kak velik, za drugo reč naporaben sod, katerega je vkopati v zemljo.

Jama za gnojico se lahko naredi v sredini ali pa ob eni strani gnojišča, sploh tam, kjer je pod danimi razmerami umestnejše. Umevno je, da morajo tla gnojišča viseti proti tej jami.

Da ne more gnojica odtekati in deževnica iz dvorišča pritekati mora imeti gnojišče ob straneh zvišan rob, sicer pa tako, da ne ovira izvažanja gnoja.

Gnoj je treba vsaki dan sproti enakomerno razgrniti in dobro pokoditi, da nima zrak preveč pristopa in z gnojico polit, da ostane vlažen, sicer se prenašlo razkroji.

Da pa vežemo dušik, to za rastline prevažno redilno snov, ki ima lastnost, da hitro izhlapi, je potrebno gnoj v presledkih pokriti z eno plastjo zemlje. Še bolje je, ga večkrat potrositi z malcem ali gipsom, sicer je zemlja ceneja in zadostuje popolnoma. Nadalje se priporoča posebno onemu, ki ima veliko gnojišče, da ga razdeli na dva dela to se pravi, tu se razgrinja gnoj enkrat na eni, enkrat na drugi polovici. Ko je ena polovica narasla približno na pol-druget meter jo je pokriti precej na debelo z zemljo in je pričeti z razgrinjanjem gnoja na drugi polovici. Ob straneh, ki naj bodo navpične, je gnoj večkrat s kako desko zatepsti, da nima zrak preveč pristopa in ne more razkrojitev pospešiti.

Kedar se gnoj nakidava, torej izvaž, ga je jemati enakomerno iz vrha do tal.

Razvožen gnoj je čim preje podorati ali podkopati. Nepraviln ravna oni, ki ga pusti v malih kupih po več dni ležati, kar se lahko dostikrat opazuje. Če že ni mogoče gnoja takoj v zemljo spraviti, je bolje narediti večje kope in jih z zemljo pokriti.

Za izvažanje gnojnice si pa mora kmet preskrbeti primeren sod. Da lahko sod hitro napolni, naj si nabavi sesalko (pumpo) za gnojico.

Čim pravilneje bomo ravnali z gnojem, tem izdatnejši bode ta in tem večji bodo naši pridečki. Pod slimi razmerami bode tudi oni kmet, ki ima vzorno gnojišče, manj izdal za umetna gnojila, kakor oni, ki ga zanemarija.

S tem pa ni nikakor rečeno, da se naj naši kmetje ne poslužujejo umetnih gnojil. Ali naravno je pa vendarle, da bode pameten gospodar, ki zna količaj računati, preje kolikor mogoče umno izkoristil to, kar mu je bližje in ceneje, kar ga stane le malo truda in se bode lotil še le potem tujih sredstev, ko je uvidel, da ne more izhajati s svojimi.

Če pa že naši kmetovalci kupujejo umetna gnojila, naj vprašajo preje strokovnjake za svet in naj jih kupujejo potom gospodarskih zadrug in društev, ki lahko dobijo jamčeno blago od zvez kmetijskih zadrug.

Agentom, ki že v novejšem času tudi od hiše do hiše ponujajo umetna gnojila, pa naj pokažejo vrata, če se hočejo izogniti prevare. S tistim denarjem, ki ga nepotrebno zaslužijo ti agenti, bi si lahko marsikateri kmet vzorno uredil svoje gnojišče.

Kmetje, bodite torej pozorni pri nakupu umetnih gnojil in si pred vsem uredite vaša gnejišča.

Merodajni krogi bi pa naj napravo vzornih gnojišč kolikor mogoče pospeševali z različnimi primernimi sredstvi kakor na primer s premijami in subvencijami.

Ptuj, dne 22. decembra 1908.

Zupanc.

Odkup lovskih rezervatov. Lovski rezervati so po svoji krajevni razsežnosti omejeni na nekatere kraje Gornje Štajerske, a so po svoji gospodarski važnosti za prizadete posestnike zelo važni in pomembni. Če jih definiramo po tozadevnih postavnih in določbah, so rezervati lovske pravice, ki se drže tuje zemlje in posestva »za večne čase«. Ti lovski rezervati so svoje dni nastali na ta način, da se je pri odkupu porabnih pravic prepuštil primeren kos zemljišča upravičencu proti pogoju, da sme obvezanec na tem kosu loviti. Tako je postalo pravno razmerje med obema deloma ravno obrnjeno. Iz upravičenca je postal posestnik, obremenjen z obveznostjo, da mora dovoliti nekdanjemu obvezancu lov na posestvu, iz obvezanca pa je postal sedaj služnosten upravičenec. Postavno se je dovolilo ustanjvanje takih lovskih rezervatov z najvišjim odlokom z dne 30. marca 1859. A kmalu so začeli obvezanci čutiti te lovske rezervate kot neznosne spono. Lov na tuji zemlji je bil z najvišjim patentom z dne 7. maja 1849 izrečno odpravljen in prepovedan in lahko umljivo je, da je z napredujočim agrarnim gibanjem prišla tudi na Štajerskem za lovske rezervate zadnja ura. Že 14. januarja 1905 je sklenil deželni zbor sprejeti osnutek postave, ki se je pečal z odkupom lovskih rezervatov. A ta osnutek ni dobil najvišje sankcije, ker je vlada našla na njem formalne nepopolnosti. Z odlokom 7. septembra 1907 je c. kr. poljedelsko ministristvo naznanilo, »da se mora v predloženem osnutku postavne namenjeni odkup priznati kot velik napredek, ki ga treba v interesu gospodarstva podpirati, da pa se mora še prej besedilo postavne v nekaterih rečeh spremeniti, predno dobi postava najvišjo sankcijo. Te spremembe in dopolnitve, ki jih je zahtevalo c. kr. poljedelsko ministristvo, so bile take, da niso nasprotovale namenom deželnega zbora. Zato je deželni zbor v svoji zadnji seji sklenil sprejeti osnutek postavne v obliki, ki jo je zahtevalo c. kr. poljedelsko ministristvo, tako, da ni nič več napoti najvišji sankciji, ki jo bo torej predlagana postava dobila. Postava, v kateri se dajejo določbe o odkupu o priliki postopanja po cesarskem patentu z dne 5. julija 1853, drž. zak. štev. 130, pridržanih pravic na lov po tuji zemlji, določa v § 1, da se morajo odrediti vse po imenovanem cesarskem patentu na tuji zemlji pridržane lovske pravice ne glede na to, ali so zemljknižno vpisane ali ne. Ta odreditev se izvrši na ta način, da vrne obvezanec, to je oni, na čegar zemlji je pridržek, vrednost lovske pravice (točka 2). Posebno važna je 3. točka, ki obsega določbe o zaračunavanju odkupnine. Po tej se doženejo najprej površina in lovske najemnine v času, ko se je začela veljavnost te postavne in v najemninski dobi neposredno pred tem časom pri vseh v sodnijskem okraju, v katerem leži določen rezervat, v najem danih občinskih in zasebnih lovih. Nato se izračuna povprečna najemna, ki pride na 1 ha po površini. Letna vrednost lovske pravice, ki se naj odkupi, se za vsako zemljišče izračuna na ta način, da se pomnoži povprečna najemna za 1 ha, kakor smo jo zgoraj dognali, s številom ha, ki jih ima kako obremenjeno zemljišče. Od te letne vrednosti se odšteje ena tretjina. Ostanek se pomnoži z 20 in tako dobimo odkupnino. Ta se mora, dokler ni plačana, obvestovati s 5 odstotki. Če zahteva upravičenec ali obvezanec zaradi posebnih razmer višjo ali nižjo vrednost, ko se je dognala, se naj določi višočina odškodnine od politične oblasti (okrajnega glavarstva) s pomočjo dveh izvedencev, če ni sporazum drugače mogoč. Izvedence določi okrajni odbor dotičnega okraja; na zahtevo ene udeležene stranke se morajo zapriseči (točka 4). Dan odkupa je 1. januar potem, ko je postala odkupitev pravomočna. Če je na odkupljeni rezervatni pravici kaka najemna, potem velja 1. januar po potekli najemnini za dan odkupa (točka 5). Odkupnina se mora vplačati v dvajsetih enakih obrokih vsako leto 1. julija pri davčni blagajni dotičnega okraja. Vendar pa lahko plača obvezanec ali vso odkupnino na enkrat ali v večjih obrokih (točka 6). Petdostotne letne obresti se vplačujejo zajedno z letnimi obroki. Če se vplača kapital naprej, se zaračunajo obresti še za celo tekoče leto (točka 7). Obveznost za plačevanje odkupnine se drži zemljiškovniknjeze reči, tako da je eventualne naslednik na posestvu ni prost. Pri prisilni dražbi mora kupec sprejeti to obveznost, ne da bi se mu vračunala v njegov znesek, za katerega je zdražbal posestvo. Z odkupnino se po vsem tem ravna tako, kakor z zemljiškima davkom (točka 8). Pri odkupitvi pridejo v vpisost sledeči uradi: okrajno glavarstvo kot prva instanca in namestnija in poljedelsko ministristvo kot druga instanca (točka 9). Kdor želi odkupitev, mora to naznaniti v teku leta po tem, ko bo stopila ta postava v veljavo, odkupitveni komisiji. Če se to ne zgodi, poseže oblast vmes. Tedaj se izvrši odkup na vsak način (točka 10). Odkupitev se začne s tem, da gre komisija z obema strankama na lice mesta (točka 11). Če je kak lovski rezervat dvomljiv in se ne more dognati med obema strankama sporazum, se določi odškodnina na podlagi dejanske posesti in se po tem sklepa. Proti temu lahko ugovarja upravičenec v teku treh mesecev (točka 15). Ostalih devet točk te postavne zadeva po večini le administrativno ravnanje. Samo na to še hočemo na kratko opozoriti, da se po točki 21 postavne lahko vknjiži rubežna pravica za odkupnino in obresti na posestvo dotičnega obvezanca. Nadalje še hočemo omeniti, da plača po § 22 stroške za izvedence, ki jih imajo pri odkupitvi, dežela. Deželni odbor se je potezal za to, da bi bila odkupitev prosta kolikor v pristojbin; vlada je temu pritrčila in obljubila, da bo predložila državnemu zboru primerno postavno predlogo.

Listnica uredništva in vništva.

V Leskovec! Ni nam mogoče, objaviti dopis. Za javnost res tudi nima velike veljave, fajmošter in kaplan pretepevata in lasata. Sramota zanje in sramota za duhovniški stan. Ali tega remo presoditi, kdo je več kriv, fajmošter, ki farovške ženske. Oprostite torej, da ne prinašamo tozadevnega gradiva. Po možnosti bomo dopis porabili. In ako bi res ne postal red v tem nem farovžu, posvetili bomo enkrat poštni brlog alkoholčnih preprirov. Pozdrav!

Loterijske številke.

Gradec, dne 24. decembra: 17, 49, 4, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Za bolnike, ki trpijo na revmi gihu in ischias, bolečine na živcih, bođenje v strani, trganje v udih, se toplo od strani zdravnikov »Lehtymenthol«. To sredstvo edino pristno pri izdelovalcu S. Edelmann, Bohorodica, 5 steklenic košajo franko K 6.—

Mizarski učenc

iz boljše hiše se takoj sprejme pri g. Tomas Kapnu, mizarski mojster, Breg pri Ptuj. 15

20 letni krepki mladenci

želi pri kakemu mearskemu mojstru kot učence vstopiti. Naslov pri upravnistvu »Stajerska«. 16

Hiša

z zeliščnim vrtom, nekaterimi sadnimi drevesi, zraven glavne ceste in cerkve, pol ure od Ptuja na Sp. Hajdini štev. 59.

Prodaj

zemljišče

(Bachern-Grund), obstoječe iz gorja, njive, travnika, hiše in gospodarskega poslopja, primerno za celjskega voznaka. Več pove g. Franz Petschuck v Celju. 20

Kolo za vodo

(Wasserradgründ)

okroglo, 5 m dolgo, 50 cm. debelo, sta v dobrem stanju, primerno za žago na vodni hotel kupiti g. Franz Cleinschich, Twimber, Koroškem.

Ženitna ponudba

Katero kmetško dekle bi se oženilo z posestvom, ki je 26 let star, trezen in priden in posest v vrednosti 6000 K brez dolga? Treba 1600 K. Vpraša se pod »sreča« pri upravnistvu tega lista.

Razglas.

Na deželni sadjarski in vinogradniški C. Mariboru se bode vršil v času od 3. do 8. sv. učni tečaj za dela v kleti, ki je namenjen posestnikom vinogradov in drugim interesentom in pri kateri se bode obravnavalo o vseh važnih, tega predmeta, takojšnjih vprašanjih in to teoretično ter praktično.

Število udeležencev je za zdaj z 20 določen. Naznanilo te udeležbi se naj vpošlje do 30. predpisanim mestu. Vsak udeleženec tečaja ima p. 10 K za pokritje s tečajem vezanih stroškov in vstopu in blagajni zavoda.

Predavanja in poduk se zgodijo v nemškem jeziku.

Ravnateljstvo deželne vinogradniške sadjarske šole v Mariboru.

Takoj se sprejme mladi, dostojni

trgovski pomočnik

v trgovini z mešanim blagom

G. Kaiser, Monsberger

pri Ptuj.